

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/55/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312212555
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5312212555.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX, O., zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky: C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, O., zastúpená JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom J. XXXX, O. a otca: J. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. Z. XXX, toho času A. F. Y., B. XX, o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10P/127/2012-100 zo dňa 25. februára 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 10C/86/2003-34 zo dňa 29.01.2004, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť otca k maloletej H. D., nar. XX.XX.XXXX v sume 29,87 eur (900,- Sk) mesačne, v časti týkajúcej sa výšky výživného tak, že odo dňa 27.11.2012 určil výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletej H., nar. XX.XX.XXXX, v sume 100 eur mesačne, ktorú je otec maloletej povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej. Splatné výživné za obdobie od 27.11.2012 do 25.02.2014 v sume 1.051,95 eur uložil otcovi maloletej uhradiť v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku návrh zamietol. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že matka maloletej podala návrh na zvýšenie výživného na maloleťu zo strany otca na sumu 200 eur mesačne. Súd vychádzajúc z ustanovenia § 62, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine skúmal k akej zmene pomerov došlo na strane účastníkov od posledného rozhodnutia, prihliadnuc aj na vývoj životných nákladov. Naposledy bolo určované výživné na maloleťu H. rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 10C/86/2003-34 zo dňa 29.01.2004, ktorým bolo určené výživné vo výške 29,87 eur mesačne. Maloletá mala v tom čase 6 rokov. Od posledného rozhodovania o výživnom uplynulo 10 rokov a nastala podstatná zmena pomerov predovšetkým na strane maloletej. Maloletá navštevuje 2. ročník Obchodnej akadémie v Čadci, v súvislosti s čím sa podstatným spôsobom zvýšili náklady na jej výživu (nielen na stravu, oblečenie, obuv, na bývanie, ale aj v súvislosti s návštevou školy). Na strane oboch rodičov došlo k zmene pomerov v tom smere, že zanikla ich vyživovacia povinnosť voči synom H. a E.. Otec maloletej je v súčasnosti nezamestnaný, požiadal o dávku v hmotnej núdzi. Naposledy pracoval v spoločnosti STAR, s. r. o., pracovný pomer ukončil dohodou, nakoľko chcel odísť pracovať do zahraničia. Matka si plní vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére jednak osobnou starostlivosťou a jednak finančne platením rôznych výdavkov spojených s výživou a štúdiom maloletej. Otec maloletej sa s dcérou nestretáva minimálne

10 rokov. Hoci je otec maloletej v súčasnosti nezamestnaný, mal súd za to, že otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania ukončením pracovného pomeru dohodou v spoločnosti STAR, s. r. o., z ktorého mal pravidelný príjem. V zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine preto súd prihliadal na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca a pri rozhodovaní o výške výživného bral do úvahy potenciálny príjem otca zo zamestnania, ktorý dosahoval v čase, keď bol zamestnaný v spoločnosti STAR, s. r. o. Súd ďalej prihliadal na tú skutočnosť, že otec si vyživovaciu povinnosť neplní dlhodobo, v dôsledku čoho bol vo výkone trestu odňatia slobody a matka od 01.08.2009 poberá náhradné výživné. Súd mal za to, že otec k svojej zákonnej povinnosti voči maloletej pristupuje nezodpovedne a nemá skutočný záujem plniť si ju riadne a včas, nakoľko aj v čase, keď bol zamestnaný od 04.11.2010 do 17.04.2012 a mal pravidelný opakujúci sa príjem, si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej riadne neplnil. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný, nakoľko náklady na výživu maloletej sú vysoké. Súd zvýšil výživné na sumu 100 eur mesačne, nakoľko mal za to, že táto suma pokryje základné odôvodnené potreby maloletej a zároveň je v možnostiach a schopnostiach otca takto zvýšené výživné platiť.

Nedoplatok na výživnom za obdobie odo dňa podania návrhu 27.11.2012 do dňa rozhodnutia súdu 25.02.2014 v sume 1.051,95 eur povolil súd otcovi maloletej splácať v mesačných splátkach po 30 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky, s prihliadnutím na to, že otec maloletej je toho času nezamestnaný a nie je v jeho schopnostiach a možnostiach zaplatiť dlžné výživné jednorazovo.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku podal odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a výživné určiť s prihliadnutím na jeho majetkové a sociálne pomery a na to, že má ešte vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu maloletému dieťaťu, prípadne ponechať výživné vo výške ako mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 10C/86/2003-34 zo dňa 29.01.2004, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/131/2005 zo dňa 29.04.2005.

V dôvodoch odvolania uviedol, že nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu dcéry vo výške ako určil súd. V súčasnej dobe je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. Nachádza sa v Inštitúte Krista Veľkňaza, Žakovce 30. Má snahu zmeniť svoj doterajší život. Jeho hlavným problémom je, že je závislý na alkohole, a to už dlhodobo. Nie je jednoduché z jedného dňa na druhý sa tejto závislosti zbaviť, nakoľko si dlhoročne nevedomoval, že alkohol je príčinou všetkých jeho problémov. Uviedol, že verí, že po úspešnom absolvovaní resocializácie sa zapojí do pracovného a spoločenského procesu a bude si plniť záväzky voči maloletým deťom, nakoľko okrem vyživovacej povinnosti k maloletej dcér H. má ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť, a to k maloletému O. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorú skutočnosť súd pri stanovení zvýšeného výživného na maloletú nezohľadnil.

V situácii, v ktorej sa teraz nachádza, mu jeho rodinné, majetkové a sociálne pomery neumožňujú, aby výživné, vrátane splátok splatného výživného, platil tak, ako to určil prvostupňový súd, čo bude mať ten dôsledok, že resocializáciu nedokončí, výživné na maloletú nebude môcť platiť a bude na neho podaný návrh na exekúciu, pričom exekútor nič nevymôže, pretože on nemá žiaden majetok, z ktorého by mohol záväzok uspokojiť. Ak pri stanovení výšky výživného súd vychádzal z toho, že výšku výživného určil v sume, ktorú by mohlo pokryť náhradné výživné, pri určovaní výživného podľa jeho názoru by súd mal prihliadať na možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča a nie na to, v akej výške je možné náhradné výživné priznať. Je evidentné, že výživné vo výške ako mu určil súd platiť nemôže, bude voči nemu opätovne vedené trestné stíhanie kde mu bude pravdepodobne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, do ktorého bude musieť nastúpiť, pričom náklady na výkon trestu vzhľadom na jeho rodinnú, majetkovú a sociálnu situáciu opätovne bude znášať štát. Za najdôležitejšie vo svojom živote považuje predovšetkým to, aby úspešne dokončil resocializáciu a prevzal zodpovednosť za svoj život a za výživu svojich detí.

V doplnení odvolania otec uviedol, že v útulku IKV v Žakovciach žije od 28.07.2013, v zariadení si hradí poplatky za stravu vo výške 1,80 eur na deň a ubytovanie 10 eur na mesiac. Má podlížnosti voči zdravotnej poisťovni Dôvera, ktorú už podľa poslednej výzvy zdravotnej poisťovne, rieši exekútor. Svoju finančnú situáciu nevie vyriešiť. Matka maloletej je zamestnaná a poberá aj prídavky na dcéru, môže viac prispievať na jej štúdium a ošatenie.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Uviedla, že odvolanie otca považuje za účelové. Od posledného rozhodnutia o výživnom uplynulo už 10 rokov a nastala podstatná zmena pomerov predovšetkým na strane maloletej, ktorá navštevuje strednú

školu a jej výdavky sa podstatne zvýšili. Maloletá dosahuje veľmi dobré študijné výsledky, mohla by sa zúčastňovať rôznych stáží, čo si však nemôže dovoliť, nakoľko nemá finančné prostriedky, aby jej to zaplatila. Za dobrý prospech bola vybraná na študijný pobyt do Londýna, kde by sa mohla zdokonaľiť v anglickom jazyku, ale tohto sa nemôže zúčastniť práve z nedostatku finančných prostriedkov. Na výchovu dcéry zostala sama, otec sa o dcéru vôbec nezaujíma a nestretáva sa s ňou už minimálne 10 rokov. Výživné neplatil, musela ho vymáhať cestou súdneho exekútora a úrad práce jej vypláca náhradné výživné. Otec maloletej nezodpovedne pristupuje k plneniu si povinnosti voči nej, nemá skutočný záujem plniť si tieto povinnosti riadne a včas a tejto povinnosti sa vyhýba už niekoľko rokov. Keby mal záujem plniť si svoje povinnosti voči maloletej, tak by sa jej nevyhýbal a zaujímal by sa o ňu a tiež by sa snažil zamestnať a hľadať si prácu, aby si plnil vyživovaciu povinnosť. Desať rokov je dlhá doba, počas ktorej mal dostatok času a priestoru uvedomiť si, že má deti a tieto potrebujú tiež z niečoho žiť.

Kolíznym opatrovníkom dieťaťa sa k odvolaniu otca písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľa nepovažuje odvolací súd za dôvodné. Je zrejmé, že naposledy bolo o výživnom na maloletú H. rozhodnuté pred 10 rokmi, rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 10C/86/2003-34 zo dňa 29.01.2004, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/131/2005 zo dňa 29.04.2005. Napriek tomu, že na strane maloletej došlo už v minulosti k zmene pomerov (minimálne pri nástupe na druhý stupeň základnej školy), ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného, matka maloletej o zvýšenie výživného nežiadala, o toto požiadala až potom čo maloletá nastúpila na strednú školu. Od poslednej úpravy síce otcovi maloletej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. O., nar. XX.XX.XXXX, túto skutočnosť však otec maloletej tvrdil a preukázal až v rámci podaného odvolania, pričom nepreukázal či si túto vyživovaciu povinnosť i skutočne plní a v akej výške. Nemožno pritom opomenúť, že pokiaľ i otcovi maloletej pribudla vyživovacia povinnosť, ubudla mu vyživovacia povinnosť voči synom H., nar. XX.XX.XXXX a E., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola podľa rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 10C/86/2003-34 zo dňa 29.01.2004 určená spolu vo výške 79,67 €. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň poukazuje na to, že i keď každý má právo, i po rozpade rodinného vzťahu, založiť si novú rodinu, nemôže byť táto skutočnosť na úkor už existujúcich vyživovacích povinností. Otec maloletej, tak ako každý iný rodič, si musí uvedomiť, že splodením dieťaťa berie každý budúci rodič na seba povinnosti a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza celým jeho ďalším životom, a preto je nevyhnutné, aby sa správal tak, aby svoje záväzky a povinnosti dokázal za každých okolností plniť. Samotná skutočnosť, že otcovi maloletej pribudla nová vyživovacia povinnosť, keď zároveň mu zanikli dve vyživovacie povinnosti, preto nie je sama osebe takou skutočnosťou, ktorá by zásadným spôsobom menila pomery otca maloletej. Pokiaľ otec maloletej uviedol, že matka maloletej je zamestnaná a poberá aj prídavky na dcéru, z ktorého dôvodu môže viac prispievať na jej štúdium a ošatenie, odvolací súd poukazuje na to, že venovať všetky sily čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších odôvodnených potrieb detí podľa svojich faktických možností a schopností v súlade s ust. § 62 zákona o rodine, je povinnosťou oboch rodičov. Nie je

preto na mieste požadovať od matky maloletej, aby zabezpečovala celé náklady na výživu a výchovu maloletej, najmä keď táto zabezpečuje, a aj v minulosti zabezpečovala, výchovu maloletej výlučne sama, keďže otec maloletej sa s maloletou nestretával a ani nestretáva. Zároveň, ako už bolo vyššie uvedené, napriek tomu, že už v minulosti nastali skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného, matka o jeho zvýšenie nežiadala a zvýšené náklady spojené so starostlivosťou o maloletú v spojení s nástupom na druhý stupeň školskej dochádzky, ale aj v súvislosti s dospievaním maloletej, hradila sama. Otec maloletej pritom na výživu maloletej nad rámec určeného výživného neprispieva, dokonca si neplnil ani len svoju základnú zákonom určenú vyživovaciu povinnosť, ktorej výška 29,87 € bola takmer na hranici minimálneho výživného.

Pokiaľ otec maloletej poukazuje na svoju nepriaznivú finančnú situáciu a dlhodobú nezamestnanosť, nie je možné na túto skutočnosť pri posudzovaní jeho možností a schopností prihliadať. Otec maloletej bol riadne zamestnaný v spoločnosti STAR, s.r.o., Poprad, od 04.11.2010 do 17.04.2012, s priemerným čistým mesačným príjmom 409,34 € (v roku 2011, v roku 2012 predstavoval čistý príjem otca 286,91 €, v priebehu mesiacov január až apríl 2012 bol otec maloletej i PN). Uvedený pracovný pomer otec maloletej ukončil dohodou z dôvodu, že chcel odísť pracovať do zahraničia, pričom nepreukázal, že v tom čase mal zabezpečenú inú prácu. Z uvedeného vyplýva, že otec maloletej sa bez dôležitého dôvodu vzdal zamestnania, v ktorom mal pravidelný, stabilný príjem, z ktorého dôvodu okresný súd správne pri určení výšky výživného prihliadol na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca maloletej vychádzajúc zo zárobku, ktorý dosahoval vo svojom poslednom zamestnaní. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu zároveň nezistil žiadne závažné skutočnosti, ktoré by otcovi maloletej v súčasnosti bránili nájsť si prácu. Pokiaľ otec maloletej uviedol, že určenie výživného vo výške 100 eur mesačne bude mať za následok, že nedokončí resocializáciu, s týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožňuje. Práve snaha o riadne plnenie si svojej vyživovacej povinnosti môže viesť otca maloletej k snahe a väčšiemu záujmu zamestnať sa, čo môže tiež (popri snahe zbaviť sa závislosti od alkoholu) prispieť k jeho úspešnej resocializácii.

Odvolací súd sa preto stotožnil s rozhodnutím okresného súdu čo sa týka výšky určeného zvýšeného výživného na maloletú H., ktorú považuje za primeranú tak odôvodneným potrebám maloletej, ako aj možnostiam a schopnostiam jej otca ako výživou povinnej osoby.

Na základe uvedených skutočností, nakoľko i výška zameškaného výživného bola určená prvostupňovým súdom správne, odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o maloleté deti je konaním, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu (§ 81 ods. 1 O. s. p.), preto odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.